

[Socialministeren.]

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om social bistand*.

Der er tale om genfremsættelse af det lovforslag, der blev fremsat for folketinget i januar 1973, og jeg kan derfor henvise til, hvad jeg sagde ved den første fremsættelse. Mine bemærkninger er citeret i Folketingstidende 1972-73 sp. 2637.

Lovforslaget blev af tidsmæssige grunde ikke færdigbehandlet af folketinget. Dette fremgår af den beretning, som folketingets socialudvalg har afgivet. I beretningen findes i øvrigt de mange spørgsmål, som socialudvalget har stillet inden sommerferien, og mine svar på spørgsmålene.

Som man måske vil erindre, gav jeg under lovforslagets 1. behandling her i tinget den 6. februar i år udtryk for, at jeg ville være åben over for udvalgsarbejdet. Det vil da også fremgå af de svar, der er trykt i betænkningen, at jeg på en række punkter er indstillet på, at der skal foretages ændringer i lovforslaget. Jeg mener imidlertid, det vil være mest praktisk, at alle ændringer foretages under ét i forbindelse med den udvalgsbehandling, der skal ske i denne folketingssamling, og at det vil være mest overskueligt for tingets medlemmer, at det arbejdsgrundlag, de får for den videre behandling, svarer til det, de havde foran sig i sidste samling.

I det forslag, jeg nu fremsætter, er der derfor kun foretaget ændring af ikrafttrædelsesdatoen i § 139 til 1. april 1975 — og i overensstemmelse hermed af fristen for uddannelse af hjemmehjælpere i § 144. Herudover er der i bemærkningerne nogle redaktionelle ændringer og nogle reviderede udgiftstal i overensstemmelse med finansloven for 1973-74. Herefter må de samlede udgifter for staten og kommunerne for hele området — inkl. særforsorgen — anslås til godt 6,6 milliarder kr. Men efter de tal, vi nu har, ser det ud til, at *merudgifterne* ved den nye lov i forhold til udgifterne efter de 6 gældende love stadig kan holdes inden for de 40-50 mill. kr., man regnede med ved fremsættelsen i sidste samling.

Bistandslovforslaget har — siden det 1.

udkast kom til offentlighedens kendskab for snart 1 år siden — været genstand for en livlig diskussion. Det er imidlertid mit indtryk, at lovforslaget ikke blot er et tema i den socialpolitiske debat, men at det i høj grad betragtes som en realitet i kommuner og amtskommuner, og at man allerede mange steder i landet er langt inde i overvejelserne om forberedelsen til en ny tværgående lovs ikrafttræden. Dette skyldes ikke mindst de rådgivende planlægningsudvalg, som på socialreformkommissionens foranledning blev nedsat sidste efterår i hver amtskommune til forberedelse af det enstrengede system. Men en detailplanlægning kan selvsagt ikke iværksættes, før lovforslaget foreligger færdigt fra folketinget.

Skal interessen i det forberedende arbejde holdes levende og virkningerne af det samarbejde, der allerede er etableret på det lokale plan, ikke forspildes, må ikrafttrædelsesdatoen 1. april 1975 holdes. Det er derfor mit håb, at man under det fortsatte udvalgsarbejde hurtigt kan blive enig om de ændringer, der allerede er lagt op til i sidste folketingsår, og at det snarest vil lykkes at finde en fællesnævner på de punkter, hvor der stadig er divergerende opfattelser, således at lovforslaget kan gennemføres inden dette kalenderårs udgang.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Endelig tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb),

forslag til lov om ændring af lov om invalidd pension m. v. (Forhøjelse af ydelser),

forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb og pensionstillæg) og

forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidd pensionister og folkepensionister. (Forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder m. v.).

I juni måned i år gennemførte folketinget en lovgivning om midlertidige tillæg til pensionisterne og midlertidige ekstra beløb til personlige fornødenheder til pensionister med ophold på alderdomshjem og plejehjem. Baggrunden herfor var lønforhøjelserne på arbejdsmarkedet. Samtidig vedtog